

## Abonamentele

## Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr.,  $\frac{1}{4}$  an 2 fl. 50 cr.,  
 $\frac{1}{2}$  an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună  
mai mult.

## Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.,  $\frac{1}{4}$  an 3 fl. 50 cr.,  
 $\frac{1}{2}$  an 7 fl., 1 an 14 fl.

## Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$  an 10 fr.,  $\frac{1}{2}$  an 20 fr., 1 an 40 fr.

## TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

## Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,  
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,  
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea  
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.  
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Aprilie v. 1887

se începe

## Abonament nou

la

## „Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însem-  
nate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire  
atât în Monarchie cât și în România prin  
mandate postale (*Posta-utalvány — Post-  
Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie  
pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenti sunt rugați a ne  
comunica eventual pre lungă localitatea,  
unde se află, și **posta ultimă**; ear'  
domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi  
pe mandatul postal **adresa tipărită**  
dela fașile, în cari li s'a trimis țiarul  
până acuma.

Administrațiunea țiarului  
„Tribuna“.

Sibiu, 27 Martie st. v.

Câmpie! Câmpie! multă nelinește le  
cauzezi „patrioților“ maghiari.

Sântem de secolu aici într-o țeară cu  
concetățenii nostri maghiari și nu ne-ar  
veni în minte ceea-ce ne spun ei. Noi  
adece nu am pute presupune, că Câmpia  
le-ar pute cauza nelinește.

Locuitorii ei sânt oameni buni, mun-  
citori, cu pretensiuni foarte puține, își  
vêd de necazurile lor, nu supără pe ni-  
meni, nici chiar atunci, când dintre pro-  
prietarii mari, unii îi supără pe ei cu așa  
numitele comasări, închidându-i proprie-  
tatea cea mare cu locurile ei de arătură  
și fână, încât nu sciu pe unde să ese  
afară din casă.

Cu toate aceste nelineștea între com-  
patrioții maghiari se manifestează. Ro-  
mânii, se vede, și când sânt cu totul pa-  
sivi, indolenți, le însuflă altora respect.

Nu dela noi o țicem aceasta. Preste  
tot, nu Românii sânt aceia, care dau pri-  
legiu la concluziuni de aceste.

Este țiaristica compatrioților nostri  
maghiari, care ne îndeamnă a presupune,  
că dinșii sânt foarte neliniștiți, că nu pot  
cum ar dori: că nu sânt în stare să pună  
picior sigur în Câmpie, ca să o „rema-  
ghiariseze.“

Un cântec foarte vechiu este „rema-  
ghiarisarea“ aceasta. Cu toate că e numai  
un pretext neîntemeiat.

Nici Hundsdoerfer, cu tot eșofamentul  
seu, nu este în stare să dovedească,  
că ar fi fost Câmpia vre-odată maghiară,  
că în urmă s'ar fi românizat, că acum  
trebuie să fie din nou recucerită maghia-  
rismului.

Pentru compatrioții nostri din țina  
de astăzi însă puțin impoartă, dacă vre-  
odată Câmpia a fost maghiară și apoi a  
devenit română. Ei vor ca astăzi, unde  
au puterea în mână, să se răspândească  
credința aceasta. Ei își țic: fie credința  
aceasta o credință cât de deșeartă, se vor  
gâsi și oameni, care se o ție de bani buni;  
Românii însă, crează nu crează, ei sânt  
astăzi creștin de neabăgați în seamă. Ori-  
și unde se vor duce, trebuie să ese nemân-  
găiați, deoarece noi sântem ce sântem,  
singuri noi, în împărăția ungurească!

La umbra acestei credințe deșerte ei  
vor să-și înlăture îngrijirea pe viitor.  
Vor să cucerească Câmpia pentru ma-  
ghiarism.

E cam grea problema aceasta.

Însă pentru-ce sânt „Kultur-egylet“-  
urile?

„Kultur-egylet“-urile au să deslege  
problema cea grea, pentru-că ele au bani  
din vistieria statului, din vistierile comi-  
tatelor și din pungile privaților maghiari  
și nemaghiari, și de altă parte a dat  
Dumnezeu de sânt și Săcui la înde-  
mână.

Cu bani să se cumpere moșii, pro-  
prietăți, cu Săcui să se colonizeze moșile;  
ear' Săcuii acestia, risipiți, printre Români,  
să fie aluatul maghiarisării.

Compatrioții Maghiari în zelul lor  
cel prea mare nici că-și mai trag seama  
ce fac cu astfel de planuri. Ei pare că  
vêd de pe acum Câmpia maghiarisată cu  
totul.

Noi însă, cari sântem mai chibzuți  
decât dinșii, trebuie să le țicem, că dacă  
„salvarea“ Câmpiei se razimă numai în re-  
maghiarisare, rezolvarea problemei este  
foarte problematică.

Să fi uitat oare compatrioții ma-  
ghari, că ei până la 1848 au fost stai-  
pâni cu desăvârșire în Transilvania, că ei  
nu numai au stăpânit-o, dar' au și ex-  
ploatat-o în tot chipul?

Ceea-ce au făcut însă cu Transilva-  
nia au făcut și cu Câmpia. Cum dar'  
de în timpurile acele fericite pentru com-  
patrioții maghiari, când în patria aceasta  
muntoasă, pentru toți înfloria libertatea,  
numai nu pentru Român, care era perse-  
cutat politicesc, bisericesc și social, Câmpia,  
„fiind maghiară“, s'a putut româ-  
nisa? Ear' dacă atunci s'a putut româ-  
nisa, acum când sentimentul național s'a  
deșteptat și în Român, ca într'alți oameni,  
elementul român va fi mai slab acum  
decât atunci?

Cerce-și norocul compatrioții maghiari  
cu Săcuii. Așede-i printre Români pe  
Câmpie. Căci, dacă atunci, adevă în se-  
colii trecuți, și Românii au putut mistui  
pe compatrioții lor maghiari, de ce n'ar  
pute să se întempe și acum cu o mână de  
Săcui, care se va risipi printre Români,  
ca atunci cu cei mulți?

Este ridicolă îngâmfarea grandomană  
și dacă n'ar fi timpurile atât de serioase  
precum sânt, am pute numai ride de dînsa.

Românii în virtutea vitalității lor n'au  
să se teamă, însă cu toate aceste nici ei  
nu trebuie să stee cu mâinile în sin.

Nu este vorbă doar' ca să pășească  
agresiv contra cuiva.

De așa ceva n'au lipsă. Dar' nici să  
fie nepăsători cu totul tot de toate lu-  
crurile câte se întempe în giurul lor.

Este datorință indispensabilă să fie cu  
luare aminte, în special să caute să nu-și  
peardă proprietatea, pe care o au.

Proprietatea, imobilă și mobilă, este  
scăpare și mântuire pentru fiecare popor,  
și dacă după aceasta umblă compatrioții  
maghiari ca după condițiunea de existență,  
pentru-ce să nu caute și Românii a nu o  
da din mână, pe cât o au și a o spori  
pe cât nu o au?

Ce e drept, și aceasta este un fel de  
resistență, însă mai salutară cu mult de-  
cât cea pasivă cu totul. Pentru-că cu cât  
vor înțeleg compatrioții mai tare, cu atâta  
vor înțeleg nimpicioia nelineștei lor pen-  
tru dragul maghiarisării Câmpiei.

## Convenția comercială cu România.

Despre negocierile vieneze pentru în-  
cheierea convenției comerciale cu Ro-  
mânia „*Neue Freie Presse*“ raportează  
următoarele: Convorbirile confidentiale  
între delegați s'au terminat deocam-  
dată astăzi (6 l. c. n.). Discuțiunea a do-  
vedit drept rezultat, că România e aplecată  
la încheierea unei convenții, dar' că mai  
sânt încă mari greutateți, ce isvorese din  
năsuința României, de a-și crea ea însăși  
o industrie primitivă. Convorbirile con-  
fidentiale s'au încheiat, deoarece-ee instruc-  
țiunile reprezentanților României sânt co-  
vârșite. Resultatul negocierilor e, că în  
privința cestiunilor economice, ce stau în  
legătură cu convenția veterinară, există  
greutateți nu neînsemnate. În privirea ta-  
rifului vamal discușiunea austria s'a început.  
Punctul de privire al Austro-Ungariei e  
precisat, pe când acela al comisiei române  
e încă necunoscut. O greutate principală  
ofer fabricatele brute ale indu-  
striei de casă transilvane și ale  
Bucovinei, precum și ale industriei  
mari austriace, mărfuri ordinare de lemn,  
pânuri, țoluri, pânză brută, ce nu supoartă  
vamă multă. Poimâne (8 l. c. n.) Ro-  
mânii părăsesc Viena. Plecarea lor însă  
nu înseamnă ruperea negocierilor,  
în toate că aceste sânt foarte ane-  
voioase. — „*Die Presse*“ comunică urmă-  
toarele: Conferența cu privire la con-  
venția comercială cu România,  
ținută astăzi (6 l. c. n.) în ministerul de  
externe, a fost cea din urmă înaintea ser-  
bătorilor. Delegații români pleacă mâne  
la București, fără-ca să fi ajuns la o în-  
voeală asupra convențiunii ve-  
terinare și nici asupra conven-  
ției de tarif. Reprezentanții guver-  
nului român au declarat, că se vor  
reîntoarce în curând, și înzestrați  
cu nouă instrucțiuni, vor continua  
negocierile. Reprezentanții Austro-U-  
ngariei au publicat concesiunile, care s'au  
făcut — pe baza hotărârilor ambelor  
ministere cu privire la importul vite-  
lor din România, — față cu pro-  
iectul primitiv. Aceste concesiuni sânt de  
acel cuprins, că la casă când s'au ivi în-  
tr'un județ al României epizootia, să  
nu se închidă întreaga graniță, ci  
numai stațiunea ce corespunde cu  
acel județ; să se extindă concesiunea

## Foia „Tribunei“.

## Osutul cântător.

## Poveste.

- Se lășe pretutinden vestea rea și  
nfricoșată,  
Că de-un vier sêlbatec, mare, țeara e cu-  
treerată,  
Că această fiară crudă se coboară dela  
munte  
Și-alergând dealungu-n țeară prăpădesce  
vite multe,  
Stinge chiar vieți de oameni!... căci cu  
dinții sei cei tari,  
Spintecă tot ce apucă făcând pagubi foarte  
mari....

Împăratul dă de scire, că celui ce va

țeara de această fiară, bună plată o sê-i  
dea; —

Dară nu se afla nimeni de âst lucru sê  
s'apuce,

- Căci scia că de s'apucă tot la capăt nu-l  
va duce;

Pentru-că porcul sêlbatec așa de coarșă era,  
Încât nici sê se apropie cineva nu cuteza  
De pădurea, unde dînsul își avea locașul seu,  
Ci feria-se toată lumea ca și de păcatul  
 greu....

Mai pe urmă împăratul face nouă în-  
scințare,

Că celui ce-a scăpa țeara de această grije  
mare,

Pe lungă o plată bună, se va învoi sê-i fie  
A sa unică fetiță, ca respălat, de soție...

Se aflau pe-atunci în țeară doi frați,  
prunci de om sărac,  
20. Cari de âsta lucru mare singuri ei s'au  
apucat.

Cel mai mare din acestia era om de tot  
astut  
Și-o făcea din viclenie, ca să nu fie  
ntrecut

De fratele seu mai tînăr; — ear' acesta-apoi  
era

Om cu inimă curată și din bun gând o  
făcea,  
Ca să scape de perire suflete nevinovate,  
Ce de fiara cea ncruntată multe fost-au  
sfășiate...

Ei la rege merg odată...; ear' acesta lor le  
spune,

Să grijească și sê-și ducă arme cum vor  
sci mai bune,

Și care din ei l'a prinde, acelaia el l'a da  
30. A sa singură copilă și cu bani l'a în-  
cărca!...

Acum pleacă cel mai mare prin laturea  
din spre-apus,

Ear' al doilea prin partea dinspre răsă-  
rit s'a dus....

Âst mai mic cum merge cătvă de odată se  
trezește,

Că un om cu o frigare vine spre el și-l  
opresce,

Și, tînând la el frigarea, îi grăește lin așa:

— „Voinic, inimă curată, eată eu țic și-ți oi da

„O frigare; — tu cu dînsa vei pute, ca  
să omori

„Acest porc grozav din lume ce însuflă-asa  
fiori,

„Fiind inima-ți curată și sufletu-ți drept  
și bun,

- „Nici un rău nu-ți poate face... Atăta, —  
mai mult nu-ți spun!...“

Feciorul îi mulțumesc și, luând frigarea  
n spate,

Fără frică 'mi-se duce prin pădure mai de-  
parte; —

Mult nu trece — se trezește, că cel porc  
grozav și vine,

Ia frigarea de pe spate și 'nainte drept  
o ține..

Eară fiara lăcomoasă, având poftă de  
mâncat,

Se aruncă cu turbare, cătră junele armat,  
Și așa de tare vine, așa crâncen se aiaptă,

Cât frigarea o străpunge până-n inimă  
de-odată!...

Acum junele ridică pe-al seu umăr mult  
vênjos

30. Astă pradă prețuită, și pleacă de-aci voios.

Când apoi era sê ese prin pădure-n  
ceea parte

Auți mișcări voioase, joc și chiot din de-  
parte,

Adevă el ajunsese la o crășmă oare-care,  
Unde era voe bună și o mare desfătare,

Ear' acolo pe-al seu frate între ceialalți  
zăresce,

Cumcă cu ortaci și prieteni între vin ben-  
chetuesce,

Și aceasta o făcuse, ca să bea curagiu  
din vin

Și-apoi după-acea sê meargă ca și un voi-  
nic deplin

Să se lupte el cu porcul!... Când feciorul  
âst mai mare

60. Vede c'al seu frate vine, cu cel porc greu  
în spinare,

Îndată ca și un fulger un rău cuget îl  
străbate;

Inima-i răutăcioasă începă mai tare-a ba-  
te;

Nu mai are stempărare; își vedea planul  
perdut,

Și-i părea rău foarte tare, că pe-aici s'a  
abătut...

Cugetând, că ar fi bine sê cheme pe  
frate-seu,

Îl și strigă din departe: — „Haida 'n lun-  
tru, frate-al meu!

„Vin de te mai odihnesce, hai bea un pă-  
har de vin,

„Ca să mai câștigi putere, sê mai uiți  
de-al luptei chin!...“

Junele și întră 'ndată, mult el nu 'mi-se  
gândește,

70. N'avea el vre-o prevestire... se pune și  
povestesc

Despre omul ce-i dăduse cea frigare as-  
cuțită,

Cu care-a omorât dînsul astă fiară pre-  
țuită....

Fratele seu, cel mai mare, îl tot ține lungă  
sine,

Îi dă vin de-l cam amete, până-ce 'ntuneacă  
bine;



pentru importul vitelor din România și asupra vitelor de pășune, se înțelege, asprindu-se măsurile de precauție, cu un cuvânt se nu se creeze față cu România măsuri mai stricte de control, decât sunt acele ce există în general pentru importul de vite. Reprezentanții români au luat spre știință aceste împărțiri, și abstrăgând dela obiecțiunile făcute față cu două puncte, declarațiunile delegaților români au făcut impresia, că ei ar fi mulțumiți cu concesionile puse în vedere de către reprezentanții austro-ungari. Cu prilegiul discuțiunii asupra convenției de tarif, delegații români au declarat, că ei nu au instrucțiuni relative la aceste, pentru-ca se neargă mai departe, decât cuprind propunerile făcute în conferința din urmă.

Deși comisarii români au primit, precum ne-a raportat și telegrama noastră de ieri, instrucțiuni nouă apte pentru o continuare a negocierilor, „Budap. Korr.“ totuși ține, că aceasta deocamdată se va face pe cale scripturistică, finalisându-se negocierile eventual mai târziu în București. Dacă convenția s'ar încheia, ea ar pute fi rezolvată, după corespondența oficială pomenită, numai în cas dacă încheierea s'ar face până cel mult la sfârșitul lunii lui Aprilie n. (Vezi serv. telegr. al „Tribunei“).

### Programul național săsesc.

#### III.

„Punctele de program“ ale lui Kapp din 1869 au fost în toată sinceritatea acceptate la alegerile din acel an de către cea mai mare parte a deputaților săsesci. Principiile exprimate în acele se pot pe scurt rezuma: Deputații săsesci se intervină în contra slăbirii legăturii dintre Ungaria și Austria, pentru o dreaptă politică de dare, pentru libertate municipală, pentru susținerea națiunii săsesci și a legilor religioase transilvănene. Înainte de toate punctul final sună: „Se privește drept o datorință a fiecărui deputat săsesc, de a se născu la o procedură unitară a tuturor deputaților săsesci pe baza acestor puncte de program. Uniți ei între ei se vor alătura în dietă todeauna la acea părere, care se va baza pe convingerea dreptului, pe libertate și pe o adevărată prosperare constituțională“.

S'a dovedit, că „procedura unitară“ a tuturor deputaților săsesci nu a fost posibilă nici în această dietă. Pentru-că n'a succes a împedea alegerea unui Bömches, Fabritius și consortes, oameni, care în internul lor deja de mult se desfășuraseră de poporul săsesc. Aceasta e todeauna acea umbră întunecoasă, care în lumina luptei noastre naționale devine numai și mai întunecoasă așa, că avea lipsă de lovituri și mai aspre, spre a chema la popor, cel puțin pentru vre-o câteva momente pe acei rățeciți.

Aceste lovituri, prin rățeciții aceia făcute posibile în mare măsură, nu remaseră afară.

În contra a tot ce se întemplantase până acum corporațiunile reprezentative săsesci s'au apărât în unanimitate. Reprezentațiuni preste reprezentațiuni, rugări, plângeri și proteste merseră la ministerii; atunci se dicea, că prin o altă orga-

nizare a corpurilor reprezentative acestor s'ar pute da o altă părere. În Martie 1869 apără un regulativ pentru alegerea nouelor corporațiuni reprezentative și administrative, din fundul regiu se octroă o nouă lege electorală, prevaricanților de lemne li se acordă dreptul de alege, numitului reprezentant al guvernului 'i-se dădă acea putere nemai pomenită, ca se nu se aleagă nici un funcționar, pe care nu 'l-ar propune acela și pe care nu 'l-va ține el de capabil! Așa se întoarseră în întreg fundul regiu toate cu capul în jos, se născu o vâlmășeală ce nu s'a mai fost pomenit. Ministrul însă recunoscu, că el aci nu mai pe acei bărbați sași fi întrebă, dela care n'avea să se teamă de o contrațiere, și acestia se folosiră bine de această slăbiciune, spre a suspicioana pe toți adversarii de dușmani ai statului și spre a se întări ei în poziția lor prin exprimarea unui „da“ propriu mamelucilor.

Această „regulare“ ilegală, nemai pomenită deșteptă în sfârșit pe popor din somnul seu.

Mai veni apoi anul 1870. Ridicarea spiritului poporal-german miraculoasă și de mult prevădută de către oameni ce pătrund adânc avu o influență durabilă până aci. Dilele, când noi serbarăm succesele dela Metz, Strassburg, Sedan și Paris au lăsat în inima poporului nostru urme neșterse. Evenimentele ce se petreceau în afară avură o influență puternică și asupra privitorilor mici și neactivi ai unui timp mare. „Germania, mama părinților nostri, mama limbei noastre, cum sună acest cuvânt în munții nostri, patria spiritului nostru, Germania!“ Cu miile simțiau binecuvântarea, care zace închisă în toți cei-ce aparțin poporului german și inima miilor de oameni sângera în fața desbinării, care în micile noastre raporturi a fost îndoit de stricăcioasă, îndoit de criminală.

Acesteia se mai alătură apoi necinstirile durabile și crescânde, pe care aveau Sașii să le îndure în dieta ungară și în presă. Acele erau chiar revoltătoare! Ca și când ar avu de a face cu o ceată de oameni fără patrie, mai mult cu o ceată de trădători de patrie, nu cu a treia națiune de odioasă, renumită ca iubitoare de cultură și bună plătitore de dări, așa curgea cuvântul de batjocură din gura și peana adversarilor. Vechiul cântec, durerea veche se reivesce! Ca și când Albert Huet n'ar fi dovedit în dieta din Alba-Iulia nici odată mistificările făcute de nobilime în materie de drept, resuna ear' din rindurile lor: Sașii sunt numai nisece venituri, buni să servească și să lucreze! Dacă ceva trebuia să redeștepte în noi îndrăzneția germană și conștiința germană, era violențarea germanității aici la noi chiar în timpul, când ea se ridica la stăpânire universală în Europa.

Adversarii au purtat de grije, ca liniștea să nu reîntre în spirite. Legea municipală, pe care articolul de lege XLIII din 1868 'i-o promisese pământului săsesc, avea să se creeze „cu drepturile întemeiate pe legi și pe învoiel“ „după consultarea celor interesați“. Guvernul a știut să adune pe baza regulativului octroat la 1871 o universitate, în care minoritatea săsească forma împreună cu reprezentanții nesași o mică majoritate, care nu propunea mai puțin, decât ca „națiunea“ ca atare să fie socotită între morți. Ear' „Siebenb. Deutsches Wochenblatt“ a dat atunci expresiune durerii ce cuprindea sufletele sguđuite: „Adese-ori, în ceasuri slabe, am cređut, că este

plină măsura rușinei ce se poate revărsa asupra numelui german în țeara aceasta. Dar' cea mai grea și mai josnică rușine, pe care poate să 'și-o facă un popor el însuși, ne era încă rezervată.

Am lăsat ca una din mâinile trupului nostru, carne din carnea noastră, să se ridice spre sinucidere; am lăsat ca ei să ridice și să avânte cutitul, — 'i-am lăsat s'o facă! Puterea credinței în noi înșine, în dreptul nostru și în neapărata lui biruință le-am lăsat să se slăbească, să lanțedească, să peară. Nu voiam să vedem, nu voiam să credem, că fiii perđuți ai poporului nostru poartă cea mai cruntă și mai ruinătoare luptă contra mumei proprii. Ne-am sfiit să facem la timp tăietura dureroasă din corpul nostru, și eată că venim rânii s'a comunicat cu corpul, și membrele sênătoase sunt, desi nu omorite, cuprinse de paralizie.

Astfel s'a întemplant, că până chiar și în propria noastră reprezentanță națională a trebuit să întimpinăm cel mai dureros lucru: renegarea întregului nostru trecut, cea mai nerușinată luare în bătaie de joc a stăruințelor însuflețite de mai multe decenii, încercarea de a îngropa prin vicleșug viitorul nostru german. Casa s'a dărâmat.

Să fim sinceri față cu noi înșine: a noastră e vina, a noastră e rușinea. Dar' cu legitimă mândrie ne aducem aminte de bărbații, care în această adunare unul ca unul au reprezentat strinși la un loc conștiința săsească și au ridicat cu tărie de convingere și cu putere morală sabia dreptului și a onorii. Argumentele lor își vor găsi drumul spre inima poporului. Au să sguđuie lăncezițele puteri vii, să deștepte adormitul sentiment de datorie. Și dacă odată toți, toți vom fi pătrunși de conștiința de datorie a părinților nostri, de pornirea lor neschimbată pentru conservarea și pentru sporul celor mai mari bunuri naționale, dacă fiesce-care fibră din noi va urmări ear' într-o singură pulsațiune idea sublimă și înnobilitoare: atunci, — poate după mulți ani, — va sosi ear' ziua, în care ne vom întinde ear' cu însuflețire mâna pentru înnoirea legăturii, pe care ei astăzi au desfăcut-o, ziua, în care se va ridica ear' capul, care stă plecat sub greutatea rușinei ce ađi ne apasă la pământ, când ne aducem aminte numele nostru german.

Acela, pe care aceste cuvinte nu 'l-au sguđuit, pe acela aveau să 'l sguđuie faptele ce au urmat. Silnicia limbii maghiare a căduț asupra întregii administrațiuni, asupra tuturor judecătoarelor, reforma municipală se prevestia, „Comitele săsesc“ Maurițiu Conrad lucra „cu cea mai nemărginită neîncredere din jos și cu cea mai mărginită încredere din sus“ în modul nelegal, cu care începuse și toate dovedeau, că adevăr grăise „Wochenblatt“, când întrebă: „E plină măsura perderilor noastre? Nu încă! Mai avem încă ce să perdem. Și vom perde totul, dacă e adevărat că am pierdut una: izvorul bărbăției, sufletul a ori-ce faptă, simțământul stîrnitor și sfânt al datoriei“.

Acest simțământ de datorie însă nu era încă pierdut. Mai avea să vină ziua, care ne întorcea la vechia noastră credință către noi înșine!

Ca să vină curând, la aceasta au contribuit și adversarii nostri partea lor. Prin faimosul §. 82 din legea urbarială dieta a pus în joc averea universității și pe a Brașovului; manifestațiunile bărbătesci ale reprezentanțelor de prin orașe și județe în cestiunea reformei municipale

și a legii municipale săsesci au provocat nisece atacuri, încât trebuia să ne așteptăm la cel mai mare rău în ceea-ce privește aceste cestiuni de existență, — și acum, în sfârșit, pătrunse convingerea, ca așa nu mai poate să neargă!

### Politica Rusiei.

„Figaro“ din Paris raportează despre o întrevorbire, ce corespondentul seu a avut-o la Petersburg cu baronul Iomini. O reproducem și noi:

După-ce acesta a explicat mai întâiu, cum s'a născut eroarea, că la 1875 se credea, că Rusia a silit pe Germania să primească pacea cu Francia, ăse Iomini: Bismarck e la picioarele noastre, pentru a ne ruga ca să mergem în Bulgaria. Faceți, ne ăse dînsul, din Bulgaria ce voiți, faceți protectorat ori provincie. Austria va tăce. Eu vă asigur de aceasta. Rusia e stăpânul Orientului. Nimeni nu o va gena, ear' eu o spriginesc în contra tuturor. „Dacă noi vom urma sfatului acestuia“, continuă Iomini, „vom avu în contra noastră pe Austria, Englițera, Italia și Turcia. Rusia nu va merge în Orient. Țarul prea observă lațul. Cu cât Rusia se vede mai mult împinsă spre Bulgaria, cu atât mai mult voiesce a-și menține libertatea mișcării. Dorința lui Bismarck, de a împinge pe Rusia spre Bulgaria, a fost o urmare a campaniei publicistice a lui Katkoff, pentru demarșă militară în Bulgaria. Căci Bismarck credea, că opiniunea lui Katkoff este împărțită și de Țarul. El a fost îndreptățit a o crede aceasta, căci tocmai atunci Katkoff a primit o înaltă decorațiune. Împăratul însă pune mai puțin pond, ca ori-și-cine pe articoli din ziare. După cunoscutele vorbe ale lui Kalnoký de o înnoire a alianței triple nu mai putea fi vorba. Rusia se retrage din această alianță fără a schimba păreri oficiale și-și păstrează libertatea de acțiune, căci Rusia nu voiesce, ca ecuilibrul european să sufere prin o prea mare influență a uneia s'au alteia puteri. La cazul unui războiu între Germania și Francia, Rusia va sta gata cu armele în mână, pentru a pași în momentul caviincios, căci noi nu vom ca Francia să fie sfărîmată. Dar' e greu de a preciza, care va fi atitudinea Rusiei față cu Austria. Războiul germano-francez va dura mai mult timp, armata germană însă, în urma constituției proprii nu poate suferi războiul mai mult ca un an, și aceasta e un avantaj pentru Francia. Bismarck voiesce pacea; el știe că armata franceză e bună, cu toate aceste el atât e de iscusit în arta diplomației, încât dela dînsul toate se pot aștepta. El voiesce o mărire a opului seu, însă pe cale pacifică, și el crede în o alianță ruso-franceză. El va căuta toate complicațiunile posibile, fiind îngrijit de integritatea germană. E nesmintit de lipsă, ca el să fie încredințat despre intențiunile noastre pacifice, pentru-ca să poată să-și îndrepte privirea în lăuntrul țării. De aceea atât Rusia cât și Francia trebuie să-și păstreze libertatea acțiunii, și în loc de a merge la războiu, trebuie să păstrăm pacea pentru a pute liniști agitațiunile spiritelor. Când foile germane au atacat pe Boulanger, credeam că Bismarck chiar prin acest atac voiesce de a-l octroi Franciei, Bismarck ținea, că Boulanger e un ambițios, care ar fi în stare să ațite pe Francia în contra Germaniei (cea mai ferbinte dorință a lui Bismarck). De când însă noi am început a stima pe generalul Boulanger, sîntem în întunec față cu aceste atacuri.“ Întrevorbirea se sfârși cu cuvintele lui Iomini: „Sînt acum vre-o câteva săptămâni am trimis vorbă dlui Flourens...“ Aici „Figaro“ întreprinde raportul.

### Cronica.

Numiri. Maiestatea Sa a numit de procurori: la procuratura reg. din Turda: pe Aurel Lazar, fost jude reg. la tribunalul din Elisabetopol; la procuratura reg. din Caransebeș: pe Ladislau Csiki, fost jude reg. la tribunalul din Lugoj; la procuratura reg. din Ciuc-Sereda: pe Ignatie Bartha, fost sub-procuror în Deva. — Ministerul ungar de justiție a numit: de funcționar de cancelarie la tribunalul reg. din Sibiiu: pe Rudolf Pulka, până acum scriitor tot acolo; de scriitor la judecătoria cercuală din Cuijeđul-de-Câmpie: pe Carol Cserny, până acum diurnist la jud. cerc. din Edelény.

\*

Transferări. Eduard Klár, scriitor la tribunalul reg. din Becicherecul-mare și Mihail Beneze, scriitor la judecătoria cercuală din Mogoș — au fost transferați împrumutat. Mai departe: Petru Kloss, scriitor la tribunalul reg. din Odorheiu-l-sec, s'a transferat la tribunalul reg. din Sibiiu în aceeași calitate; Alexandru Barabásy, adjunct-conducător de cărțile funduare

Când apoi, la drum pleacă cu cel pore vînat în spate,  
Cătră curtea 'mpărătească; — și nici că se duc departe,  
Pîn'ce eată ajung, frate, la o apă oare-care,  
Care trebuiau s'o treacă peste-un pod cam mic, nu mare;  
Ajungînd aci de-odată dintre dînsii cel mai mic  
80. Pășesce pe pod nainte, negândînd el la nimic,  
Eară frate-seu mai mare se lăsa mai înapoi  
Și căutînd în lături, vede, că sînt singuri amîndoi;  
Merg nainte până eată, că ajung la jumătate,  
Când de-odată cel mai mare dă o lovitură 'n spate  
La fratele seu mai tîner . . . dar' așa mi-l'a lovit,  
Cât nevinovatul june la minut a și murit!  
Apoi iute-l ia în spate cu el sub pod se scoboară,  
Unde îl astupă bine în năsipul din vâlcoară,  
Apoi ia porcul și pleacă și la rege îl arată  
90. Sub cuvînt, că tocmai dînsul a făcut această faptă.  
Ca răsplată el primesce pe copila regelui  
Ce avea de ađi nainte nevastă să-i fie lui...  
Veđînd unii, c'al seu frate din pădure nu mai vine,  
Îl întrebă despre dînsul, eară el la ori și cine

Dice: — „L-a mîncat — se vede — vierul!“ și toți îl credeau,  
Căci cît de grozavă fiară a fost vierul toți șeau . . .  
Dară Dumneđeu prea sfîntul nu lasă ne-răsplatită  
Faptă neagră ca aceasta . . . așa și-alui faptă-urită  
Întro bună dimineată la lumină se ivesce  
100. Și cu plată vrednicită după drept se răs-plătesce:  
După cîtiva ani în urmă un păstor cu turma sa,  
Vrînd să ese la pășune, peste acel pod trecea,  
Pe năsipul din vâlcoară vede-un mic os alb zăcînd;  
Se uită mai mult la dînsul și în urmă eug-etînd,  
Că din el își poate face un dințar la cornul seu  
Se apleacă și-l aduce, și-l cioplesce tot mereu,  
Până-ce-i pare că-i bine. . . Ear' vrînd apoi a sufla  
În corn, cel osuț începe astfel jalnic a cănta:  
— „Păstor dela Dumneđeu  
„Suflă 'n fluerașul teu  
„Să cînte osuțul meu  
„Frate-meu m'a omorît  
„Sub ast pod m'a coborît,  
„Aci groapă 'mi-a săpat  
„Și-n năsip m'a astupat,  
„Porcul meu el 'l-a luat  
„Regelui 'l-a arătat,

„Eară pentru carnea lui  
„Primii ficia regelui! . . .“ —  
120. — „Ce osuț se fie asta?! se gîndi păstoru-n sine —  
„Eu la rege îl voi duce, doară el va ști mai bine  
„Ce înseamnă! . . .“ și se duce și la rege îl arată  
Și suflînd odată 'ntr'însul începu osuțu-ndată  
A cănta mai plin de jale:  
— „Păstor dela Dumneđeu  
„Suflă 'n fluerașul teu  
„Să cînte osuțul meu . . . etc.“ —  
Regele-atunci pricepu  
Cum stă lucrul cu feciorii, și poruncă-atunci dădu  
130. Să se sape iute-afară de sub pod pămîntul tot  
Și să cerce ca să ađe oasele omului mort; —  
Acum ese la lumină faptă neagră și urită,  
Ear' pe ucigașul frate, ca răsplată sfîntă, dreaptă,  
De viu într'un sac îl bagă și așa-l aruncă-n apă,  
Unde după lupte grele între chinuri se în-neacă...  
Eară oasele-ngropate a celui nefericit  
După-ce le-au scos afară la olaltă le-au tocmît  
Și le-au dus în cîmîter să le pună la odihnă,  
140. Ca să-și doarmă somnul vecinic pîn' la viața cea senină. . .  
Beiuș, Iunie 1886.  
(După Ferd. Schmidt.) Ioan Moța.



la tribunalul reg. din Oradea-mare, s'a transferat în aceeași calitate la judecătoria cercuală din Tinca.

**Camera advocațională din Arad** anunță, că Ludovic Szigethy, fost avocat în B. Giula, în urma morții sale, s'a șters din lista camerei și de curator al cancelariei aceleia s'a numit Iuliu Králitz, avocat în Chișineu; — mai departe Dr. Bela Barabás, avocat în Arad, s'a indus în lista acelei camere.

**Statutele „Reuniunii I-e de înmormântare“** din Sebeș-săsece au fost provădate din partea ministerului ung. de interne cu clausula de aprobare.

**La scoala pentru cadeții de artilerie din Viena** vor deveni vacante cu începutul anului școlastic 1887/8 (18 Septembrie n.) vre-o 80 de locuri libere. Reflectanții la aceste locuri, trebuie să fi absolvit 5 clase gimnaziale ori reale (eventual 4 cu eminență), pentru a pute fi primiți în cursul I, ear' pentru a fi primiți în cursul al II-lea trebuie să fie absolvenți ai unei școli secundare complete și să cunoască bine limba germană. Cererile sunt a se adresa până în 25 Iulie a. c. la comanda scoalei pentru cadeții de artilerie Viena (Arsenal). Condițiile de primire mai detaliate se pot procura dela librăria L. W. Seidel & Sohn în Viena.

**Sinodul archidieceșan gr.-or. e con-** vocat pe Dumineca Tomei, 12 Aprilie v. la biserica „Schimbării la față“ din cetatea Sibiiu.

**Wilhelmj** vestitul virtuos în vioară va da în 21 Aprilie n. un concert în „Gesellschaftshaus“ de aici.

**Cas de moarte.** Ni se scrie din Mediaș ddo 7 l. c. n.: Prototpresbiterul gr.-or. Dionisiu Chendi, ați până la ameați deplin sănătoși, la 3 oare după ameați a reposat.

**Pojarul** grasează în comunele: Székely-Cristur, M.-Felek, Fiatfalva, Alsó-Boldogaszonyfalva și Ujszékely atât de cumplit, încât școlile au trebuit să se închidă.

**Noue filiale și sucursale de bancă.** Consiliul general al băncii austro-ungare având în vedere încheierea în curând a pertractărilor parlamentare, asupra înnoirii privilegiului de bancă, a hotărât în ședința din 5 Aprilie n., ca de acum să se facă pregătiri pentru înființarea de noue filiale de bancă. S'a plănuț mai întâi înființarea de trei filiale pentru Boemia și anume în Kolín, Königgrätz și Warnsdorf — două pentru Galiția, în Tarnov și Tarnopol, două pentru Ungaria, în Oradea-mare și Cinci-Biserici. A mai hotărât consiliul general a înființa o sucursală în Trautenu (Boemia), ce are de a corespunde cu filiala din Reichenberg. Din filialele înființate de curând s'au deschis pentru public cele din Bistrița, Cegléd, Nagy-Szent-Miklós, Jägerndorf, Lissa, Mährisch-Ostau, Neu-Bidschoff, Psek, Raudnitz, Sebenico, Tabor, Zara și Zvittau. Numărul băncilor și al filialelor s'a urcat prin aceasta la suma de 122.

**Import permis din România în Austria.** Direcția generală a serviciului sanitar al României aduce la cunoștința publică, că guvernul austro-ungar permite importul și transitul din România în Bucovina, prin punctul Ițcani, al peilor, oaselor, coarnelor și ungheilor, foarte bine uscate, al materilor devite sărate și uscate, al coardelor, sêului netopit în butoaie și burdufuri, al pêrului de vacă, capră și porc, al lănei de oi, dar' aceste din urmă sunt împachetate în saci sau baloturi, cu condițiune ca asemenea produse să fie însoțite de certificate de proveniență, formular Nr. 2 liberate de medicul veterinar și legalizate de prefectul județului, de unde pornesc.

**Regele și Regina României** au dispus a se împărți cu ocaziunea Pascilor ajutoare la săraci.

**Camera României** a votat un credit suplentar de 300.000 lei pentru instalarea imprimăriei statului.

**Sfințirea metropoliei din Iași.** La 23 Aprilie st. v. se va sfinți noua metropolie din Iași. La această ceremonie religioasă vor asista: Regele și Regina României, Metropolitul-primat împreună cu episcopii, ministrii, corpul diplomatic, etc.

**Principesa de Hohenzollern,** muma regelui României, se așteaptă în capitală după sêrbători. Prinepessa va sta în țeară mai multe săptămâni, dice „Telegraphul“.

**Din Argeș** se telegrafează, că alaltăieri a căcut acolo o mare zăpadă.

**Din Basarabia** se scrie „Telegraphului“, că pesta-bovină a izbucnit deja în județul Bender.

**Al VII-lea congres internațional pentru igienă și demografie** se va ține estan la Viena în zilele dela 26 Septembrie până în 2 Octombrie. În decursul congresului se va ține în localitățile universității din Viena o expoziție de obiecte, ce aparțin materiilor congresului.

**Studentii ruseci.** „Standard“ publică o scrisoare din Petersburg, care conține amănunte interesante privitoare la atitudinea studenților ruseci. Între altele se dice, că cei mai mulți dintre studenți, deși nu sînt nihilisti activi, n'au destulă energie, pentru-ca să înlăture elementele anarhiste din mijlocul lor. Din potrivă, în împrejurările actuale, când poliția este foarte apăsătoare, un student nihilist poate compta pe sprijinul studenților față cu autoritățile, fiindcă studenții mai toți uresc autoritățile universitare.

**De ale nihilistilor.** Din Cracovia s-escse scirea, că în Petersburg și Gacina s'au aflat în zilele aceste o mulțime de proclamațiuni revoluționare, care au fost răspândite pe sub ascuns. Proclamațiunile sînt adresate ofițerilor ruseci, (*Krusskii oficeram*) și iscalite de „*Wojennaja grupa Narodnoy Wolja*“ (grupa militară a Narodnaiei Wolja). În casarmele se răspândește o mulțime de astfel de proclamațiuni. — În Rana (Polonia) s'a împușcat sub-locotenentul Degozinski din regimentul de infanterie 31 din Alexopol, fiind bănuț, că aparține și el conjurațiunii militare nihiliste. — Poliția din Kronstadt a descoperit în casa neguțătorului Zepoff un laborator nihilist, în care se aflau bombe de dinamită și o presă secretă. Unul din conducătorii acestui laborator, un student, s'a împușcat înainte de a pute fi arestat.

**„Românische Revue“**, foaie lunară politică-literară, apare în Reșița (Ungaria-de-Sud) sub redacțiunea și în editura d-lui Dr. Cornel Diaconovich. Fascicolul III din Martie a. c. are următorul cuprins: Ludwig von Mocsary. — Romän. Geschichts- und Sprachforschung. (Aus dem Jahresberichte der Academia Română.) — Rudschau. (Die Magyarén ausser Ungarn. — Der magyarische Nationalstaat. — Zur Affaire Mocsary. — Oesterreich-Ungarn und Romänien vor dem Abschlusse des Handelsvertrages. — Romanisirte Magyarén. — Magyarische Kulturbestrebungen. — Zur Lage der romän. Schulen in Ungarn. — Die Nationalität und der Landstrich. — Wesshalb wird die romänische Sprache unterrichtet? — Michael Pavel. — Staatsfeindliche Agricultur. — Namensmagyarisirung.) — Die Romänen in Macedonien, Thracien, Thessalien, Epirus und Griechenland. Aus dem Romänischen des D. Bolinteanu geschöpft und frei bearbeitet von P. Broșteanu. (Schluss.) — Lieder, von Mathilde Kugler-Burla, deutsch von Leon Schönfeld, (Wien.) — Das Blumenmädchen von Florenz, von V. Alexandri, deutsch von Leon Schönfeld. (Schluss.) — Dr. Albert Amlacher. — Literatur und Kunst. (Die Academia Română. — Von der Bucuresci-er Universität. — Romänische Talente.)

## Note istorice

despre

## Arta danțului.

Ori-ce artă a fost ajutată de știință, altfel n'ar fi putut să facă progrese. Numai arta cea mai veche și cea mai populară, arta danțului, a fost lipsită de puternicul ajutor al științei; de aici rezultă, că în nici o altă artă nu există atăta ignoranță și atât arbitrarie ca în arta danțului. Știința a tratat totdeauna cu o supremă nepăsare, cu un dispreț îngâmfat această ramură de cultură, deși nu poate fi contestat, că în danțurile naționale se reflectă caracterul popoarelor. Dacă consultăm istoria culturii și comparăm starea de astăzi cu a trecutului nu putem nega, că arta danțului se află în plină decadentă. Înainte cu doi secoli ea se afla pe o treaptă mult mai înaltă, căci atunci danțurile (nu vorbim de balet și pantomime, ci de danțuri de societate) erau o privesc, o petrecere atât pentru executanți cât și pentru privitori.

Astăzi însă nu mai sînt decât o plăcere individuală, o petrecere a executorilor, lipsită de ori-ce înfățișare artistică, fără nici o atracțiune pentru spectatori. Cine mai cunoaște astăzi marii maestri de danț din timpul renascerii și din epoca Rococo? Cine mai are o idee de danțurile din al 15-lea și 16-lea secol? Care, din actualii maestri de danț, e în stare să ne explice ce era „Pavane“ și „Sarabande“? Colosala ignoranță a maestrilor nostri de balet ni se arată mai vedit în danțurile intercalate în unele opere tractând subiecte istorice, spre exemplu: Caterina Cornaro, Lucreția Borgia, Ughenotii și altele. Danțurile intercalate de un caracter modern distrug toată iluziunea; nu este de ajuns ca costumele și decorațiunile să fie potrivite cu epoca reprezentată pe scenă, ci trebuie ca totul să corespundă cu acea epocă.

În al 15-lea și al 16-lea secol arta danțului ajunge la o mare perfecțiune, mai cu seamă în Italia. Acolo curțile strălucite și pompoase ale suveranilor cultivau artele frumoase și cu predilecțiune arta danțului și maestrii de danț, care ocupau o pozițiune socială considerată, își puneau ambițiunea lor în a inventa pentru dese festivități danțuri noue, prin care se putea desvolta un mare lux de cöstume. Festivitățile de familie ale Medicilor erau renumite în această privință; la aceste ocaziuni se vedeau adese cinci-șeci și chiar mai multe doamne june din înalta aristocrație executând cu solemnitate danțuri noue

inventate într'adins. La un mare banchet de nuntă, dat de acea familie ilustră, s'a danțat după masă până la o oară după meșul nopții; mulțimea luminărilor și fâclilor prefăcea noaptea în zi. Șeptezeci și două domnișoare june, în diferite costume italiene și germane, executau în grupuri de câte douăsprezece divertismente de danț la sunetul tamburinelor și altor instrumente de muzică. Chiar și la Vatican s'a cultivat danțul; Lucreția Borgia a danțat la nunta ei cu Alfonso d'Este; pe urmă ducele de Ferrara, se coboară dela tribună și execută danțuri romane și spaniole, acompaniându-se cu tamburina. Cât de pêtrunși de însemnătatea și de demnitatea lor erau atunci pofesorii de danț, pentru-că învêțaseră elevele lor nobile aceste danțuri artistice! În rîndul dîntărilor putem numi pe Fabrizio Carosa dela Sermoneta și pe Cesare Negri, supranumit „il Frombone“, dela Milan ambii cunoscuți în literatura choreografică prin scrisorile lor, trei opere, care în zilele noastre au ajuns mari rarități bibliografice: din „*Nuova invenzioni di balli (le gratie d'amore)*“ un volum în folio al lui Cesare Negri, tipărit la Milan în anul 1604, și dîntro' alta scriere a lui Fabrizio Carosa „*Ballerino*“ publicată la Veneția în 1581, s'ar pute reconstrui danțurile secolului al 16-lea. Din ambele cărți rezultă, că atunci n'au existat danțuri convenționale, precum sînt astăzi valsul și polka, ci că pentru fiecare ocaziune în parte se compuneau, după scoala italiană de danț, deosebite divertismente noue, care se dedicau obiceiuit stăpânei casei, în care se dădea festinul.

Ciudate ne-ar păre astăzi acele danțuri, care se executau cu mici pasuri și sărituri, cu deasa întrebuintare de „reverenze“ și „continenze“, prin care danțatorii și danțuitoarele arêtau reciproc îngâmfarea lor; aceste mici sărituri și pasuri măruntite, aceste reveranțe și continențe se potriveau foarte bine cu costumul spaniol atît de pretențios, cu rochiile brodate ale doamnelor, cu hainele de mêtasă și cu mantelutele domnilor, care cu lungile lor spade și cu căciuliile înalte de catifea se mișcau conform etichetei cu cea mai perfectă demnitate.

Fabrizio Carosa dedicase „*Ballerino*“ al seu frumoasei Mare-Ducesei Bianca Capella a Toscaniei. Cesare Negri dedicase cartea lui marcelui, puternicului și catolicului domn Filip III, regele Spaniei, monarhului lumii noue. Cărțile ambilor scriitori sînt ornate cu portretele lor în gravură, reprezentându-i în haine de mêtasă cu gulere înalte, cu colane de horbote și cu o căciulă (barcet) de catifea în cap. Carosa a fost maestru de danț la Veneția; Negri ocupase aceeași pozițiune la Milan. Nu trebuie să ne mirăm de mândria și de îngâmfarea acestor maestri, cari erau admiși în cea mai înaltă societate și aveau a instrui buna-cuviință și eleganța mișcărilor membrilor lumii aristocratice. Ei dederă lecțiuni mai tuturor oamenilor eminenți și danțușeră înaintea multor suverani. Cesare Negri se-mândrise a fi danțat înaintea eroilor maritimi Andrea Doria și Don Juan al Austriei, precum și înaintea lui Cosmo de Medicis și al fiului seu Francesco. El dederă lecțiuni de danț birutorului dela Lepanto și principelui Rudolf, fiul împăratului Maximilian II, care mai târziu se sui pe tronul imperial. În cartea lui nu se ostenește a vorbi de puternicii țilei, cu care se aflase în relațiuni; el cunoșcea marea însemnătate a unui maestru de danț, tot atît de bine ca și urmașul seu Vestris, despre care se dice, că ar fi întins piciorul fiului seu, dicându-i: „Sărută acest picior, care a încântat cerul și pămîntul!“ (Va urma.)

## Din public.)\*

## Convocare.

Deoarece-ce mișcămintele electorale în toată țeara sînt în curgere, subscrișii în conțelegere cu mai mulți alegători pentru pregătirea agendelor referitoare la alegere și alegerea delegaților pentru conferența generală ținînd în locul destinat de către comitetul central, a aflat de consult a convoca pe alegătorii români din cercurile electorale: Reghinul-săsesc și Gernesig la o consultare prealabilă, care se va ține în Reghinul-săsesc la 21 Aprilie st. n. a. c. la 2 oare p. m. în cancelaria primsbursisului sau după împrejurări într'un alt loc spre acest scop ales.

Sînt rugați deci toți alegătorii din aceste două cercuri și cu deosebire inteligența a se prezenta pe diua amintită în număr cât mai mare.

S.-Reghin, în 31 Martie st. n. 1887.

În numele clubului alegătorilor români:  
P. Barbu. Dr. Absolon Todea. B. Rațiu.

## Convocare.

Alegătorii aparținători partidei naționale române din cercul electoral Dobra, cottul Hunedoarei, sînt invitați a participa la conferența electorală cercuală, care va avea loc Marți în 7/19 Aprilie 1887 la 3 oare d. m. în sala otelului „La Husar“ în Dobra. Agendele vor fi: Organizarea clubului electoral cercual și alegerea a doi delegați pentru eventuala conferență generală a partidei noastre, pusă în prospect cu apelul comitetului central electoral al partidei naționale române de datul Sibiiu, 7 Martie n. a. c.

Dobra, în 25 Martie v. 1887.

Avram Pécuro. Romul de Crainic.  
Aleandru Tulia. Iosif Petrovici.  
Serafim Olariu. George Herbai.  
Iosif Olariu.

\*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

## Dare de seamă publică.

(Al 3-lea comunicat).

Pentru terminarea bisericii gr.-or. din Căpeț (Köpecz) în prototpresbiteratul Treiscaunelor, au mai incurs la acest oficiu prototpresbiteral următoarele colectări de bani:

Din prototpresbiteratul Branului: Cheia 20 cr.; Codlea 1 fl. 20 cr.; Cristian 2 fl.; Fundata 60 cr.; Ghimbav 10 cr.; Holbav 13 cr.; Măgura 10 cr.; Moieciul-infer. 10 cr.; Moieciul-superior 54 cr.; Pestera 41 cr.; Poiana-Merului 60 cr.; Poarta 80 cr.; Predeal 54 cr.; Râșnov 1 fl. 32 cr.; Simon-bis.-veche 70 cr.; Simon-bis.-nouă 50 cr.; Șirnea 50 cr.; Sohodol-bis.-veche 70 cr.; Sohodol-bis.-nouă 80 cr.; Tohanul-nou 22 cr.; Vlădeni 1 fl.; Vulcan 40 cr.; Zernesci 10 fl. Și anume: Traian Meșian, prototpresbiter 3 fl.; Biserica gr.-or. din Zernesci 10 fl.; Nicolae Garoiu 1 fl.; Ioan Dan 1 fl.; Nicolae Penciu 1 fl.; Stanciu Garoiu 1 fl.; Gavrilă Iuhász 1 fl. La olaltă: 23 fl. 36 cr.

Din prototpresbiteratul Mervei: Apoldul-inf.: Nic. Topărean, paroch 31 fl. 80 cr.; Apoldul-sup.: Vasile Neșea, paroch 4 fl. 38 cr.; Armeni: Vasile Bratu, paroch 3 fl. 30 cr.; Beșineu: Ioan Pop, paroch 3 fl.; Bogatu: Vasile Răulea, paroch 4 fl. 60 cr.; Boz: Ioan Calnicean, paroch 2 fl.; Broșeni: Simion Barbu, paroch 60 cr.; Cărpiniș: Ioan Muntiu, paroch 50 cr.; Cinădie: Crăcean Mărginean, paroch 2 fl.; Cuntă: Ioan Petrașcu, paroch 3 fl. 93½ cr.; Gârbova: Nic. Oprea, paroch 2 fl. 70 cr.; Gusu: Dimitrie Munean, paroch 40 cr.; Jina: Dimitrie Panfiloiu 8 fl.; Mercuria: 10 fl. 15 cr. și anume: Ioan Droc, prototpresbiter 2 fl.; Moise Branisce 1 fl. 50 cr., Ioan Macellariu, proprietar 1 fl., George Macellariu 1 fl., George Babeș, invêțător 50 cr., Dimitrie Macellariu, pretor pens. 40 cr., Vasile Greavu, sub-jude 1 fl., Ioan Mara Fleșeriu, econom 50 cr., Ioan Moldovan 5 cr., George Stăneasa 10 cr., Ioan Fleșeriu 4 cr., Ilie Fleșeriu 4 cr., Ilie Bunea 4 cr., Stefan Fleaca 3 cr., Ioan Cămpăan 6 cr., Dimitrie Comșa 1 cr., Ioan Helju 4 cr., George Bunea 10 cr., Nicolae Albu 10 cr., Nicolae Dragomir 5 cr., Ioan Cămpăan bêt. 3 cr., Dimitrie Fofelzan 2 cr., Ioan Olariu 4 cr., Marcu Presecan 5 cr., George Oprean 10 cr., Ioan Banciu 10 cr., George Oltean 10 cr., Tatăl vecinilor G. Albu pentru întreaga vecinătate 50 cr., Ioan Acim 5 cr., Ilie Ciuruga 5 cr., Ioan Stroiă 10 cr., Ioan Căndea 10 cr., George Tănăsescu 10 cr., Ruje Ilie Stăneasă 10 cr., Aron Dochie Georgescu 10 cr., Vasile Solomon 10 cr. Panca: Ioachim Marcu, paroch 1 fl.; Poiana: Nicolae Manegut, paroch 13 fl. 10 cr., Ioan Sêrb, paroch 8 fl. 70 cr. și Nicolae Dobrote, paroch 3 fl. 88 cr.; Reciu: Ioan Filimon, paroch 4 fl.; Sângătin: Nic. Daian, paroch 3 fl.; Spring: Nicolae Crețariu, paroch 1 fl. 10 cr.; Têu: Patricie Marcu, paroch 2 fl. 72 cr. Suma 114 fl. 86½ cr.

Pentru aceste daruri frumoase caritative, la a căror colectare domnii prototpresbiteri respectivi au contribuit cu fapta și îndemnarea în mod exemplar, primească dreptmărită de maritimioșii dăruitori adîncea-mi mulțumită, ce mă simt plăcut îndemnat a exprima în numele comunei bisericesci respective.

Suma colectată întregi până acum e: 329 fl. 12½ cr.

S.-Sân-Georgiu, 24 Martie 1887.

D. Coltofean,  
protopop.

## Posta ultimă.

Paris, 7 Aprilie n. Faima, că s'ar fi pretins din partea franceză rechemarea atașatului militar german, e falsă. Atitudinea lui n'a dat privilegiu guvernului francez la vre-o plângere.

Calcuta, 7 Aprilie n. Tribul Ghilizia a ocupat poziția din apropiere de Ghuzni, ce domnesce ruta dela Cabul la Candahar. Emirul Afghanilor 'și-a exprimat încrederea, că va pute învinge răscoala.

## Serviciul telegrafic

al

## „TRIBUNEI“.

Budapesta, 8 Aprilie n. Venitele statului în cuartatul prim sînt satisfăcătoare, preste tot mai favorabile ca și în periodul respectiv al anului trecut, deși impositul pe spirt e în restanță cu circa două milioane florini.

Viena, 8 Aprilie n. Delegații români pentru încheierea convenției comerciale au plecat la Bucuresci; negocierile însă în curînd se vor continua deocamdată în scris.

Londra, 8 Aprilie n. Faima, că Emirul Afghanilor ar fi cerut ajutor dela guvernul Indiei, se desminte.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**



**Economie.**

**Tergul de rimatori în Steinbruch.** În 6 Aprilie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 47.— cr. până 48 1/2 cr. unguresci grei, tineri 50 1/2 cr. până 51 1/2 cr., de mijloc 50.— cr. până 51.— cr., uşori 49.— cr. până 50 1/2 cr., marfă terănească, grea 47.— cr. până 48 1/2 cr., de mijloc 48 1/2 cr. până 49 1/2 cr., uşoară 48 1/2 cr. până 49 1/2 cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito uşori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 48 1/2 cr. până 49.— cr., transito de mijloc 48.— cr. până 48 1/2 cr., transito uşori 48.— cr. până 48 1/2 cr., îngrăşaţi cu ghindă — cr. până — cr. per 4 1/2 unpentice la gară.

**Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta**

dela 6 Aprilie st. n.  
Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până — 60—80 Kilo fl. — până — (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 9.20 până 9.45, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 9.15 până 9.40, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 9.15 până 9.40, (de Bacska) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 9.20 până 9.45, (din Ungaria de nord) 77—81 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 9.10, până 9.40.

Săcara (ungurescă) 70—72 Kilo fl. 6.65 până 6.90. (Orđ nutreţ) 60—62 Kilo fl. 6.50 până 6.80; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 7.— până 7.50.

Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.50 până 6.75. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.85 până 6.19; de alt soi fl. 5.75 până 5.89.

Rapiţa fl. 10 1/8 până 10 1/2; de Banat fl. 9 1/2 până 9 1/8.

Mălaiu (unguresc): fl. 4.75 până 5.25.

**Tempul de furnizare.**

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 9.24 până 9.25 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 9.30 până 8.81.

Săcara (primăvară) 69 1/10 Kilo fl. 6.13 până 6.15.

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.93 până 5.94.

Rapiţa (August—Septembrie) fl. 11.— până 11.—

Spirit (brut) 100 L. fl. 25.— până 25.50.

**Piaţa cerealelor din Portul Brăila.**

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operaţiile efectuate în 24 Martie 1887.

| Venditori   | Cumpărători | felul  | hectol. | greut. în aur | preţul lei |
|-------------|-------------|--------|---------|---------------|------------|
| Emberico    | Nicolopolo  | Porumb | 2200    | 58            | 6.32 1/2   |
| Vrioni      | G. Mendl    | "      | 2200    | 59            | 6.15       |
| Silberstein | "           | "      | 800     | 59            | 6.35       |
| Grosavici   | "           | "      | 1800    | 57            | 6.15       |
| Vrioni      | L. Mendl    | "      | 3820    | 5 1/2         | 6.54       |
| "           | "           | "      | 2950    | 60            | 6.54       |
| "           | "           | "      | 3330    | 60            | 6.54       |
| Vechsler    | "           | "      | 3400    | 61 1/2        | 6.55       |
| Grosavici   | "           | "      | 3700    | 58 1/2        | 6.45       |
| Sarlo       | Peirano     | "      | 2100    | 59            | 6.52 1/2   |
| Vamvuri     | G. Mendl    | " v.   | 3750    | 59            | 7.—        |
| Dimitriad   | Peirano     | Grâu   | 3850    | 60            | 12.50      |
| Vrioni      | Sechiari    | Fasole | 1800    | 90            | 9.27 1/2   |

**Cursul pieţei din Sibiu**

din 8 Aprilie st. n. 1887.

|                      |       |       |       |       |
|----------------------|-------|-------|-------|-------|
| Hartie-monetă română | Cump. | 8.40  | vend. | 8.45  |
| Lire turcesci        | "     | 11.20 | "     | 11.25 |
| Imperiali            | "     | 10.20 | "     | 10.25 |
| Ruble rusesci        | "     | 1.10  | "     | 1.11  |

**Bursa de Budapesta**

din 7 Aprilie st. n. 1887.

|                                                          |                     |        |
|----------------------------------------------------------|---------------------|--------|
| Renta de aur ung.                                        | 6 1/2%              | 101.40 |
| " " " " " "                                              | 4 1/2%              | 88.20  |
| " " " " " "                                              | 5%                  | 150.75 |
| Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.           | (1-a emisiune)      | 98.—   |
| Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.           | (2-a emisiune)      | 127.—  |
| Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.           | (3-a emisiune)      | 116.—  |
| Bonuri rurale ung.                                       | " cu cl. de sortare | 104.60 |
| " " " " " "                                              | " bănăţene-timşene  | 104.50 |
| " " " " " "                                              | " cu cl. de sortare | 104.50 |
| " " " " " "                                              | " transilvane       | 104.50 |
| " " " " " "                                              | " croato-slavone    | 104.50 |
| Despăgubire pentru dijma ung. de vin                     | "                   | 99.—   |
| Imprumut cu premiu ung.                                  | "                   | 124.—  |
| Losuri pentru regularizarea Tisei şi Seghedin            | "                   | 125.—  |
| Renta de hartie austriacă                                | "                   | 80.50  |
| " " " " " "                                              | " argint austriacă  | 81.50  |
| " " " " " "                                              | " aur austriacă     | 112.75 |
| Losurile austr. din 1860                                 | "                   | 133.50 |
| Acţiunile băncii austro-ungare                           | "                   | 875.—  |
| " " " " " "                                              | " de credit ung.    | 86.50  |
| " " " " " "                                              | " " " " austr.      | 281.50 |
| Argintul                                                 | "                   | 102.—  |
| Scrisuri fonciare ale institut. de cred. şi ec. „Albina” | "                   | 5.95   |
| Galbeni împărătesci                                      | "                   | 10.07  |
| Napoleon-d'ori                                           | "                   | 62.50  |
| Mărci 100 imp. germane                                   | "                   | 127.50 |
| Londra 10 Livres sterlingi                               | "                   | 127.50 |

**Bursa de Viena**

din 7 Aprilie st. n. 1887.

|                                                |                     |        |
|------------------------------------------------|---------------------|--------|
| Renta de aur ung.                              | 6 1/2%              | 101.20 |
| " " " " " "                                    | 4 1/2%              | 88.15  |
| " " " " " "                                    | 5%                  | 150.75 |
| Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. | (1-a emisiune)      | 98.30  |
| Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. | (2-a emisiune)      | 127.20 |
| Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. | (3-a emisiune)      | 116.—  |
| Bonuri rurale ung.                             | " cu cl. de sortare | 104.50 |
| " " " " " "                                    | " bănăţene-timşene  | 104.50 |
| " " " " " "                                    | " cu cl. de sortare | 104.50 |
| " " " " " "                                    | " transilvane       | 104.50 |
| " " " " " "                                    | " croato-slavone    | 104.50 |
| Despăgubire pentru dijma ung. de vin           | "                   | 98.75  |
| Imprumut cu premiu ung.                        | "                   | 124.80 |
| Losuri pentru regularizarea Tisei şi Seghedin  | "                   | 124.75 |
| Renta de hartie austriacă                      | "                   | 80.70  |
| " " " " " "                                    | " argint austriacă  | 81.90  |
| Renta de aur austriacă                         | "                   | 113.10 |
| Losuri austr. din 1860                         | "                   | 133.25 |
| Acţiunile băncii austro-ungare                 | "                   | 877.—  |
| " " " " " "                                    | " de credit ung.    | 286.—  |
| " " " " " "                                    | " " " " austr.      | 281.—  |
| Argintul                                       | "                   | 102.—  |
| Galbeni împărătesci                            | "                   | 5.99   |
| Napoleon-d'ori                                 | "                   | 10.08  |
| Mărci 100 imp. germane                         | "                   | 62.55  |
| Londra 10 Livres sterlingi                     | "                   | 127.45 |

827/1887.

[442] 1—2

**Publicare de concurs.**

Postul de notar cercual al comunelor împreunate Săcel, Aciliu şi Mag cu reşedinţa în Săcel, devenind vacant, pentru ocuparea aceluia se escrie concurs.

Cei-ce doresc a câştiga acest post, care este împreună cu salar anual de 500 fl. şi cu taxele statorite în tarif pentru lucrări private, sunt provocaţi a înainta cererile lor instruite conform dispoziţiunilor articolului de lege I din anul 1883 la subscrisul până în finea lunii Maiu a. c.

Selişte, în 3 Aprilie 1887.

Pretorul suprem:

**Liviu de Lemény.**

Pentru sesonul

de primăvară şi de vară

se află la subsemnatele un

[440] 1—2 sortiment de

pălării de dame

cu preţuri foarte eftine.

Sibiin, în 5 Aprilie st. n. 1887.

Surorile Wegmuth,

Strada Cisdădiei Nr. 25, etagiul I.

**„Cărţi de rugăciuni“.**

Acahistieriu sau carte ce cuprinde în sine multe şi alese rugăciuni pentru pietatea fiecărui dreptcredincios creştin (Blaj 1880)

|                     |                     |      |
|---------------------|---------------------|------|
| fin legat în pânză, | cu marginile aurite | 1.20 |
| " " " " " "         | piele neagră, " " " | 1.50 |
| " " " " " "         | barşon, " " "       | 4.—  |

Acahistul Preasantei Născătoarei de Dumneţeu şi alte acahistice şi rugăciuni foarte evlavnice şi de folos (Sibiin 1881)

|                                                         |      |
|---------------------------------------------------------|------|
| fin legat în piele neagră cu marginile aurite . . . . . | 1.60 |
| tot aceea cu încheetoare . . . . .                      | 1.80 |
| " " " " de chagrin cu marginile aurite . . . . .        | 2.25 |
| tot aceea cu încheetoare . . . . .                      | 2.45 |
| " " " " barşon . . . . .                                | 4.30 |

Cărtică de rugăciune către Preasanta Născătoarea de Dumneţeu, prea folositoare pentru tot creştinul

|                      |           |
|----------------------|-----------|
| broş. —.08,          | leg. —.12 |
| 100 " 5.—, 100 " 9.— |           |

Epistolă a Domnului nostru Isus Christos

|             |           |
|-------------|-----------|
| broş. —.10, | leg. —.15 |
| 100 " 8.—,  | " 12.—    |

[409] 3—3

**W. Krafft** în Sibiu.**Farmacia**

la „mărul de aur al imperului“.

**I. PSERHOFER**

Viena

Singerstrasse 15.

**Pilule curăţitoare de sânge** mai nainte numite **Pilule universale**, merită numirea din urmă, fiindcă au adevărit efectul lor făcător de minuni, căci nu există o boală, în care se nu se fi confirmat efectul acestor pilule. În casurile cele mai desperate, în cari celelalte medicamente sau întrebuinţat fără nici un efect, după folosirea acestor pilule s'a dobândit în nenumărate casuri şi în timp scurt, însănătoşare deplină. **1 şatula cu 15 pilule în preţ de 21 cr.; un pachet de 6 şatuie 1 fl. 5 cr.; emande cu rambursă nefrancată 1 fl. 10 et.**

Dacă se trimite banii anticipativ, atunci se trimite şi comanda franco şi costă 1 pachet de pilule 1 fl. 25 cr.; 2 pachete 2 fl. 30 cr.; 3 pachete 3 fl. 40 cr.; 4 pachete 4 fl. 40 cr.; 5 pachete 5 fl. 20 cr.; 10 pachete 9 fl. 20 cr. Mai puţin de un pachet nu se trimite.

Au sosit o mulţime de scrisori, prin care consumenţii mulţumesc pentru redobândirea sănătăţii lor în cele mai deosebite şi mai grele boale. Fiecare după-ce va folosi acest medicament, se va simţi silit a-l recomanda mai departe.

Reproducem câteva dintre mulţimea de scrisori de recunoştinţă.

Leongang, 15 Maiu 1883.

Preaonorate Domnule! Pilulele D-Voastre produc adevărată minune; ele nu sînt ca alte multe mijloace lăudate, ci ele ajută întru adevăr aproape pentru toate.

Din pilulele procurate la Pasci cele mai multe le-am împărţit amicilor şi cunoscuţilor şi au folosit tuturor, chiar şi persoane de o etate înaltă şi cu diferite boale şi dureri aubândit prin ele — dacă nu sănătatea completă, dar totuşi o îmbunătăţire însemnată. Te rog dar' să-mi trimiţi earşi cinci pachete. Dela mine şi din partea tuturor câţi am avut norocul a ne redobândi prin pilulele D-Voastre sănătatea, — cea mai intimă mulţumită

Martin Deutinger.

Bega-St.-György, 16 Februarie 1882.

Onorate Domnule! Nu Vă pot îndestul exprima mulţumită pentru pilulele D-Voastre, deoarece prelungă ajutorul lui Dzeu, muierea mea, care a suferit ani îndelungaţi de *miserere*, s'a vindecat prin pilulele curăţitoare de sânge ale D-Voastre de această boală, şi deşi deocamdată mai trebuie să folosească, totuşi sănătatea ei e atât de recreată, încât poate să-şi caute earşi cu vioiciune tinerească de toate ocupaţiunile sale. De această mulţumită a mea Vă rog să faceţi us pentru binele tuturor suferitorilor şi Vă rog totodată pentru trimiterea din nou a alor două şatule de pilule şi două bucăţi de săpun chinezesc. Cu deosebită stimă, devotat

Aloisiu Novak.

Grădinar suprem.

Stimate Domnule! Presupunând că toate medicamentele D-Tale vor fi tot aşa de bune ca renumitul D-Tale balsam în contra degerării, care în familia mea a făcut un sfârşit repede mai multor casuri de umflături de degerare, pre lungă toată neîncrederea mea în aşa numitele mijloace de vindecare generale, m'am hotărât totuşi a începe cu pilulele depurative ale D-Tale, pentru a bombarda cu aceste mici globuri durerile mele îndelungate de hemorroide. Fără întârziere trebuie să-ţi mărturisesc, că suferinţele mele vechi după o întrebuinţare de 4 săptămâni, au încetat cu totul şi că recomand în modul cel mai călduros în cercul amicilor mei aceste pilule. N'am nimic în contră şi dacă vei face întrebuinţare de aceste şire, — dar fără de publicarea completă a numelui.

Viena, 20 Februarie 1881. Cu toată stima C. v. T.

Balsam de îngheţătură de I. Pserhofer, de mulţi ani recunoscut ca cel mai sigur remediu în contra cucuelor de îngheţ de tot felul, cum şi pentru vindecarea de rane vechi etc. 1 borcanel 40 cr.

Balsam de guşe, medicament probat contra gâtului, 1 flacon 40 cr.

Esenţa de viaţă (picături de Praga) în contra stomacului stricat şi durerilor provenite din aceasta de tot soiul, un leac excelent de casă. 1 flacon 20 cr.

Extract de plantagină, un medicament prea bine cunoscut, excelent leac de casă contra catarului, răguşelei şi tusei etc. 1 flacon 50 cr.

Alifie americană de reumatism, remediu cu efect grab-nie şi sigur, cel mai bun leac la toate relele reumatice, ca: durere de osul spinării, junghieri, ischias, migrenă, dureri de dinţi, de cap, de urechiă etc. etc. 1 fl. 20 cr.

Licor de flori de Alpi, de W. O. Bernhard. 1 flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr.

Esenţă pentru ochi, de Romershausen. 1 flacon 2 fl. 50 cr., 1/2 flacon 1 fl. 50 cr.

Pomadă de Tannochinină, de I. Pserhofer, de un şir de ani recunoscută ca cea mai bună dintre toate remediile pentru creşterea părului. Un borcan mare elegant 2 fl.

Pflastru-universal, probat de prof. Steudel, la rane de împuns şi lovituri la toată specia de umflături rele, la umflături ce erump în mod periodic, la ranele şi aprinderile de ţite şi la multe alte boale de acest soi. Un borcan 50 cr.

Sare universală de curăţenie, de A. W. Bullrich. Un remediu excelent de casă în contra tuturor urmărilor ale indigestiunii, ca: durere de cap, ameţeală, căreii la stomac, acreală la gât, suferinţe haemoro-diale, îneciere etc. 1 pachet 1 fl.

Rachiu de drojdii. 1 flacon 60 cr.

Prav în contra sudoarei picioarelor. 1 şatula 50 cr.

Medicamente homöopatiche de tot soiul se află totdeauna în cantitate suficientă.

Afară de preparatele aici numite se mai află în deposit toate specialităţile farmaceutice indigene şi străine anunţate prin diarele austriace, ear' articoli, cari din întâmplare nu s'ar afla în deposit, se vor comanda de altundeva prompt şi ieftin.

**Comandă prin postă**

se vor efectui grabnic dacă se va trimite preţul mai nainte, sau şi prin rambursă postală.

Comandă făcute prin trimiterea mai nainte a banilor vin mai ieftin în ceea ce priveşte porto, decât dacă pachetul comandat sosesc cu rambursă postală.

[390] 10—12